ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (prvá komora)

z 31. mája 2005 *

Vo veci T-373/03,

Solo Italia Srl, so sídlom v Ossone (Taliansko), v zastúpení: A. Bensoussan, M.-E. Haas a L. Tellier-Loniewski, advokáti, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobkyňa,

proti

Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT), v zastúpení: I. de Medrano Caballero a A. Folliard-Monguiral, splnomocnení zástupcovia,

žalovanému,

* Jazyk konania: francúzština.

ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT a vedľajší účastník v konaní pred Súdom prvého stupňa:

Nuova Sala Srl, so sídlom v Brescii (Taliansko), v zastúpení: E. Gavuzzi, S. Hassan a C. Pastore, advokáti,

ktorej predmetom je žaloba proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu ÚHVT z 10. septembra 2003 (vec R 208/2003-2), potvrdzujúcemu zamietnutie zápisu slovnej ochrannej známky PARMITALIA,

SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (prvá komora),

v zložení: predseda komory J. D. Cooke, sudkyne I. Labucka a V. Trstenjak,

tajomník: J. Palacio González, hlavný referent,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Súdu prvého stupňa 12. novembra 2003,

so zreteľom na vyjadrenie k žalobe podané do kancelárie Súdu prvého stupňa 18. marca 2004,

so zreteľom na vyjadrenie k žalobe vedľajšieho účastníka konania podané do kancelárie Súdu prvého stupňa 8. marca 2004,

po pojednávaní zo 16. novembra 2004,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Dňa 14. januára 2000 podala spoločnosť Solo Italia Srl (ďalej len „žalobkyňa") na Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) prihlášku ochrannej známky Spoločenstva podľa nariadenia Rady č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146) v znení zmien a doplnení.

2 Ochranná známka, ktorej zápis žalobkyňa požadovala, je slovné označenie PARMITALIA.

3 Tovary, pre ktoré žalobkyňa požadovala zápis, patria do triedy 29 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení, a zodpovedajú opisu „Syry".

4 Dňa 26. decembra 2000 bola prihláška ochrannej známky zverejnená vo *Vestníku ochranných známok Spoločenstva.*

5 Dňa 16. marca 2001 podala spoločnosť Nuova Sala Srl (ďalej len „vedľajší účastník konania") na základe článku 8 ods. 1 písm. a) a b) nariadenia č. 40/94 námietku proti zápisu prihlasovanej ochrannej známky pre všetky tovary uvedené v prihláške ochrannej známky. Námietka sa zakladala na existencii obrazovej ochrannej známky Spoločenstva PARMITAL, zapísanej 1. decembra 1998 pre tovary patriace do rovnakej triedy a zodpovedajúce rovnakému opisu, ako sú uvedené v bode 3 tohto rozsudku.

6 Námietkové oddelenie svojím rozhodnutím z 26. novembra 2002, doručeným účastníkom konania v ten istý deň telefaxom, vyhovelo námietke. Dospelo v podstate k záveru, že dotknuté ochranné známky boli z vizuálneho, fonetického a pojmového hľadiska podobné.

7 Dňa 4. decembra 2002 bola na účet ÚHVT pripísaná suma bankového prevodu vo výške 800 eur s poznámkou PARMITALIA, ktorú poukázala francúzska spoločnosť s obchodným menom OK SA, ktorá neuviedla svoj vzťah k žalobkyni. Prevodný príkaz bol vykonaný 29. novembra 2002. Žalobkyňa okrem toho poslala svojmu zástupcovi šek na sumu 1 375 eur za podanie vyjadrenia k námietke na ÚHVT. Je však preukázané, že zástupca toto vyjadrenie nepodal.

8 Dňa 17. januára 2003 finančné oddelenie ÚHVT v presvedčení, že sa obracia na žalobkyňu, poslalo francúzskej spoločnosti s obchodným menom Solo Italia France prípis s cieľom získať informácie o predmete platby pripísanej 4. decembra 2002 a uviedlo, že na identifikáciu predmetu platby bola stanovená jednomesačná lehota, ktorá uplynie 17. februára 2003, a v prípade jej márneho uplynutia bude platba považovaná za neuskutočnenú a z tohto dôvodu bude vrátená.

9 Dňa 17. februára 2003 bolo ÚHVT doručené podanie žalobkyne uvádzajúce, že zaplatený poplatok sa týkal odvolania podaného proti rozhodnutiu z 26. novembra 2002. K tomuto podaniu bolo priložené odvolanie vyhotovené vo francúzštine. Preklad tohto úkonu do jazyka konania (konkrétne angličtiny) bol predložený 20. februára 2003.

10 Dňa 3. marca 2003 zástupca žalobkyne poslal ÚHVT kópiu prevodného príkazu z 29. novembra 2002. Dňa 14. marca 2003 bol ÚHVT informovaný o poverení nového zástupcu, ktorý 21. marca 2003 predložil nové listiny.

11 Dňa 24. marca 2003 ÚHVT informoval žalobkyňu o prijatí jej odvolania a odovzdaní veci odvolaciemu senátu. Dňa 14. mája 2003 zaslal ÚHVT žalobkyni listiny predložené namietateľom 9. mája 2003. Žalobkyňa sa k týmto listinám vyjadrila 10. júna 2003 a ÚHVT potvrdil prijatie jej vyjadrenia 17. júna 2003. Dňa 21. augusta 2003 predložila žalobkyňa ÚHVT nové vyjadrenie, ktorého prijatie jej bolo potvrdené 10. septembra 2003.

12 Rozhodnutím z 10. septembra 2003, doručeným žalobkyni 17. septembra 2003, druhý odvolací senát rozhodol o odvolaní a zamietol ho ako neprípustné z dôvodu nedodržania lehoty na podanie odvolania stanovenej v článku 59 nariadenia č. 40/94. Odvolací senát dospel k záveru, že táto lehota uplynula 26. januára 2003 a že neskoršie oznámenia nemohli tento nedostatok odvolania odstrániť.

Návrhy účastníkov konania

13 Na pojednávaní, ktoré sa konalo 16. novembra 2004, boli účastníci konania vypočutí a odpovedali na otázky položené Súdom prvého stupňa.

14 Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— určil prípustnosť podanej žaloby a zrušil rozhodnutie z 10. septembra 2003,

— zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania.

15 ÚHVT navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

16 Vedľajší účastník konania navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

17 Vedľajší účastník konania, ktorý sa nemohol zúčastniť pojednávania, doručil telefaxom svoje pripomienky, ktoré boli so súhlasom žalobkyne a ÚHVT založené do spisu.

Právny stav

18 Žalobkyňa uplatňuje tri žalobné dôvody, v ktorých tvrdí porušenie článku 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (EDĽP), porušenie pravidiel 55, 61 a 65 nariadenia Komisie (ES) č. 2868/95 z 13.decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 303, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 189), a porušenie článku 59 nariadenia č. 40/94.

O prípustnosti prvých dvoch žalobných dôvodov

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 6 EDĽP

— Tvrdenia účastníkov konania

19 Podľa názoru žalobkyne vyžaduje článok 6 EDĽP, aby boli účastníci súdneho konania riadne informovaní o úkonoch uskutočnených vo vzťahu k nim. Doručenie rozhodnutia z 26. novembra 2002 telefaxom porušovalo toto ustanovenie z dôvodu, že nerešpektovalo podmienku istoty doručovania. Keďže toto doručenie nebolo platné, nemohlo spôsobiť plynutie žiadnej lehoty, z čoho žalobkyňa

vyvodzuje, že mala byť vyslovená prípustnosť odvolania. Na pojednávaní žalobkyňa opätovne potvrdila, že prvý žalobný dôvod sa týka nedostatku právnej istoty a že telefax, ktorý nielenže nebol podpísaný, ale ako dodala, pre ktorý ÚHVT nepredložil potvrdenie prijatia, nemohol garantovať túto právnu istotu.

20 ÚHVT sa domnieva, že prvý žalobný dôvod je neprípustný z dôvodu, že nie je dostatočne odôvodnený, a teda porušuje článok 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku.

21 Na pojednávaní ÚHVT dodal, že žalobný dôvod založený na porušení článku 6 EDĽP je v každom prípade neprípustný, pretože nebol uplatnený pred odvolacím senátom.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

22 Pred odvolacím senátom žalobkyňa uplatnila iba neznalosť rokovacieho poriadku ÚHVT, neexistenciu pravdepodobnosti zámeny medzi Parmital a Parmitalia a tvrdenie, ďalej rozpracované v rámci tretieho žalobného dôvodu, podľa ktorého zaplatenie poplatku za odvolanie stačí z formálneho hľadiska pre podanie odvolania.

23 Je potrebné uviesť, že žalobný dôvod založený na možnom porušení článku 6 EDĽP žalobkyňa do tejto chvíle pred ÚHVT neuplatnila, a preto ÚHVT tento dôvod nepreskúmal.

24 Okrem toho je na mieste zdôrazniť, po prvé, že v súlade s článkom 74 nariadenia č. 40/94 „v prípade konaní týkajúcich sa relatívnych dôvodov zamietnutia zápisu sa však [ÚHVT] pri svojom skúmaní obmedzí na fakty, dôkazy a argumenty predložené stranami [účastníkmi konania — *neoficiálny preklad*] a na požadovaný žalobný nárok" [rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. októbra 2003, Éditions Albert René/ÚHVT — Trucco (Starix), T-311/01, Zb. s. II-4625, bod 69].

25 Po druhé je potrebné pripomenúť, že cieľom žaloby podanej na Súd prvého stupňa je preskúmanie zákonnosti rozhodnutí odvolacích senátov ÚHVT v zmysle článku 63 nariadenia č. 40/94 [rozsudky Súdu prvého stupňa z 5. marca 2003, Alcon/ÚHVT — Dr. Robert Winzer Pharma (BSS), T-237/01, Zb. s. II-411, bod 61; zo 6. marca 2003, DaimlerChrysler/ÚHVT (Calandre) T-128/01, Zb. s. II-701, bod 18; z 3. júla 2003, Alejandro/ÚHVT — Anheuser-Busch (BUDMEN), T-129/01, Zb. s. II-2251, bod 67, a Starix, už citovaný, bod 70]. V skutočnosti, aj keď podľa článku 63 ods. 3 nariadenia č. 40/94 Súd prvého stupňa „má právomoc napadnuté rozhodnutie anulovať [zrušiť — *neoficiálny preklad*] alebo zmeniť", toto ustanovenie treba vykladať s prihliadnutím na predchádzajúci odsek, podľa ktorého „žalobu možno podať na základe kompetenčných nedostatkov, porušenia zásadnej procedurálnej požiadavky [z dôvodu nedostatku právomoci, podstatného porušenia procesných ustanovení — *neoficiálny preklad*], porušenia zmluvy, tohto nariadenia alebo akéhokoľvek právneho pravidla týkajúceho sa jeho uplatňovania alebo zneužitia právomoci", a v súvislosti s článkami 229 ES a 230 ES. Súd prvého stupňa musí z tohto dôvodu uskutočňovať preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odvolacieho senátu so zreteľom na právne otázky, ktoré boli uplatnené pred odvolacím senátom (rozsudok Starix, už citovaný, bod 70).

26 Okrem toho, článok 135 ods. 4 rokovacieho poriadku výslovne zdôrazňuje, že „účastníci konania nemôžu svojimi vyjadreniami meniť predmet konania pred odvolacím senátom" (rozsudok Starix, už citovaný, bod 71).

27 Z tohto dôvodu nemohla žalobkyňa požadovať, aby Súd prvého stupňa rozhodoval o žalobnom dôvode založenom na možnom porušení článku 6 EDĽP, ktorý nebol uplatnený v správnom konaní vedenom na ÚHVT.

28 Skutočnosť, že ÚHVT vo svojom vyjadrení nezdôraznil novosť tohto žalobného dôvodu, ale zmienil sa o ňom iba v priebehu pojednávania, nemá vplyv na rozhodnutie vydané v spore z dôvodu, že otázka zhody medzi odvolaním prejednávaným odvolacím senátom a žalobou podanou na Súd prvého stupňa je otázkou verejného záujmu, ktorá musí byť preskúmaná z úradnej moci.

29 Prvý žalobný dôvod musí byť preto odmietnutý ako neprípustný.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení pravidiel 55, 61 a 65 nariadenia č. 2868/95

— Tvrdenia účastníkov konania

30 Žalobkyňa subsidiárne tvrdí, že aj keby bolo doručenie rozhodnutia o námietke z 26. novembra 2002 v súlade so zásadami uvedenými v článku 6 EDĽP, nebolo riadne z dôvodu, že neboli dodržané podmienky upravené v pravidlách 55, 61 a 65 nariadenia č. 2868/95.

31 Žalobkyňa uvádza, že na základe preskúmania tohto doručenia možno uviesť, že ani prípis, ani uvedené rozhodnutie nie sú podpísané a že rozhodnutie nie je opatrené odtlačkom pečiatky tak, ako to upravuje pravidlo 55 nariadenia č. 2868/95, pričom samotný logotyp nachádzajúci sa na prvej strane nemožno považovať za odtlačok pečiatky vyžadovaný účinnou právnou úpravou.

32 ÚHVT sa domnieva, že žalobkyňa vytýka rovnako rozhodnutiu odvolacieho senátu, že hoci je podpísané, nie je opatrené odtlačkom pečiatky.

33 ÚHVT usudzuje, že druhý žalobný dôvod je neprípustný.

34 Podľa jeho názoru, pokiaľ ide o rozhodnutie o námietke, je potrebné vysloviť neprípustnosť tohto žalobného dôvodu, po prvýkrát uplatneného pred Súdom prvého stupňa, z dôvodu, že v zmysle článku 135 ods. 4 rokovacieho poriadku nemožno vyjadreniami účastníkov konania meniť predmet konania pred odvolacím senátom.

35 Pokiaľ ide o doručenie rozhodnutia odvolacieho senátu, zistenie možného porušenia niektorého procesného pravidla nestačí na zrušenie napadnutého rozhodnutia, pretože nezrovnalosti v doručovaní rozhodnutia boli formálne a z tohto dôvodu nemohli spôsobiť jeho neplatnosť (rozsudok Súdneho dvora zo 14. júla 1972, ICI/Komisia, 48/69, Zb. s. 619, bod 39, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 28. mája 1998, W/Komisia, T-78/96 a T-170/96, Zb. VS s. I-A-239 a II-745, bod 183). V každom prípade nedošlo k žiadnemu porušeniu podstatného procesného pravidla, keďže rozhodnutie bolo skutočne doručené žalobkyni, ktorá tak nebola zbavená možnosti brániť svoje práva [rozsudok Súdu prvého stupňa z 2. júla 2002, SAT.1/ÚHVT (SAT.2), T-323/00, Zb. s. II-2839].

36 Napokon, žalobkyňa nemá žiadny právny záujem na zrušení z dôvodu formálnej vady rozhodnutia v prípade, ak zrušenie rozhodnutia môže viesť iba k vydaniu nového rozhodnutia vo svojej podstate zhodného so zrušeným rozhodnutím [pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 6. júla 1983, Geist/Komisia, 117/81, Zb. s. 2191, bod 7, a rozsudky Súdu prvého stupňa z 18. decembra 1992, Díaz García/Parlament, T-43/90, Zb. s. II-2619, bod 54; z 20. septembra 2000, Orthmann/Komisia, T-261/97, Zb. VS s. I-A-181 a II-829, body 33 a 35, a z 3. decembra 2003, Audi/ÚHVT (TDI), T-16/02, Zb. s. II-5167].

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

37 Na úvod je potrebné zdôrazniť, že zo znenia druhého žalobného dôvodu nevyplýva, že žalobkyňa napáda to, že rozhodnutie odvolacieho senátu nie je opatrené odtlačkom pečiatky. V skutočnosti, s prihliadnutím na jej žalobu, je to práve doručenie rozhodnutia o námietke z 26. novembra 2002, o ktoré v nej ide. Žalobkyňa naopak zmieňuje rozhodnutie odvolacieho senátu ako príklad, ktorý treba nasledovať, uvádzajúc, že „porovnanie s rozhodnutím odvolacieho senátu z 10. septembra 2003 je zaujímavé z dôvodu, že v tomto prípade doručované listiny obsahujú na prvej strane z dôvodu jednoduchej identifikácie rovnaký logotyp, ale pokiaľ ide o toto rozhodnutie, sú aj prípis, aj rozhodnutie podpísané".

38 Pokiaľ ide o doručenie rozhodnutia z 26. novembra 2002, je nepochybné, že žalobný dôvod založený na možnom porušení pravidiel 55, 61 a 65 nariadenia č. 2868/95 žalobkyňa vôbec neuplatnila v konaní na ÚHVT a že z tohto dôvodu ÚHVT tento dôvod nepreskúmal.

39 Z dôvodov uvedených v bodoch 24 až 26 vyššie a ako to ÚHVT správne poznamenal, nemôže žalobkyňa požadovať, aby Súd prvého stupňa rozhodoval o žalobnom dôvode založenom na možnom porušení týchto pravidiel, ktorý nebol uplatnený v správnom konaní vedenom na ÚHVT.

40 Okrem toho, na pojednávaní sa žalobkyňa k tomuto bodu zo strany ÚHVT nevyjadrila.

41 Druhý žalobný dôvod musí byť preto odmietnutý ako neprípustný.

O dôvodnosti tretieho žalobného dôvodu založeného na porušení článku 59 nariadenia č. 40/94

Tvrdenia účastníkov konania

42 Rovnako subsidiárne žalobkyňa tvrdí, že na základe jej prevodného príkazu z 29. novembra 2002 bol ÚHVT jednoznačne informovaný o jej rozhodnutí podať odvolanie. Uvádza, že 17. januára 2003 ÚHVT vyzval žalobkyňu len na upresnenie predmetu tohto prevodu. Dňa 17. februára 2003 teda odpovedala ÚHVT a odvolala sa na pochybenie svojho zástupcu, ktorý nepostupoval tak, ako od neho požadovala.

43 Žalobkyňa sa domnieva, ako už uviedla v podaní adresovanom ÚHVT z 21. augusta 2003, že žiadne ustanovenie nevyžaduje osobitnú formu pre podanie odvolania na ÚHVT a že bankový prevod sumy 800 eur, uskutočnený 4. decembra 2002, obsahujúci odkaz na ochrannú známku PARMITALIA bol jednoznačne identifikovaný ÚHVT ako pochádzajúci od žalobkyne, pretože bol predmetom prípisu zo 17. januára 2003.

44 Žalobkyňa sa domnieva, že zaplatenie poplatku z formálneho hľadiska stačí na podanie odvolania. Dodáva, že ÚHVT priznáva, že túto sumu prijal a identifikoval príkazcu prevodu.

45 Odvolanie tak bolo podané včas a je potrebné vysloviť jeho prípustnosť z dôvodu, že bolo navyše odôvodnené v štvormesačnej lehote, v dňoch 17. a 20. februára a 21. marca 2003, a že vady konania boli odstránené v stanovených lehotách.

46 Na záver žalobkyňa uvádza, že hoci sa ÚHVT rozhodol pre doručovanie svojich rozhodnutí menej prísnymi prostriedkami prostredníctvom telefaxu a zaviedol používanie tohto flexibilného prostriedku v rámci konania o odvolaní, nemôže obmedzovať podmienky uplatňovania týchto odvolaní a podmienky konania *restitutio in integrum* upravené v článku 78 nariadenia č. 40/94. Striktný výklad podmienok uvedených v článku 59 tohto nariadenia a spôsobov uplatnenia jeho článku 78 zo strany ÚHVT by zbavoval účastníka konania poškodeného chybou svojho zástupcu akéhokoľvek opravného prostriedku, čo by žalobkyni neumožňovalo, aby sa spravodlivo bránila.

47 Na pojednávaní žalobkyňa uviedla, že ÚHVT bol povinný vo svojej výzve na spresnenie zaslanej Solo Italia France, ktorá bola označená ako naozaj „správny účastník", pripomenúť dvojmesačnú lehotu a nechať ju znovu plynúť od tejto výzvy. Skutočnosť, že ÚHVT nevrátil sumu 800 eur, preukazuje okrem iného to, že považoval odvolanie za riadne podané.

48 Na pojednávaní žalobkyňa spresnila, že v skutočnosti sa nedomáha uplatnenia článku 78 nariadenia č. 40/94, ale že zdôrazňuje, že konanie *restitutio in integrum* nemožno uplatniť v prípade chybného postupu zástupcu.

49 ÚHVT sa domnieva, s prihliadnutím na pravidlo 48 ods. 1 písm. c) a pravidlo 49 nariadenia č. 2868/95, ako aj na článok 59 nariadenia č. 40/94, že na to, aby bolo odvolanie prípustné, musia byť kumulatívne splnené tieto podmienky: po prvé, odvolanie musí byť podané v lehote dvoch mesiacov od doručenia napadnutého rozhodnutia, pričom je potrebné označiť napadnuté rozhodnutie a uviesť, v akom rozsahu musí byť toto rozhodnutie zmenené alebo zrušené, po druhé, v tejto dvojmesačnej lehote musí byť zaplatený poplatok za odvolanie, po tretie, odôvodnenie odvolania musí byť podané v lehote štyroch mesiacov od doručenia napadnutého rozhodnutia.

50 ÚHVT okrem toho uvádza, že hoci sa žalobkyňa touto otázkou nezaoberala, lehota stanovená na zaplatenie poplatku za odvolanie nemôže spôsobovať predĺženie lehoty na jeho podanie.

51 Napokon tvrdí, že žalobkyňa nepodala žiadnu žiadosť o *restitutio in integrum*.

52 Na pojednávaní ÚHVT uviedol, že bolo pre neho nemožné identifikovať vzťah medzi spoločnosťami OK SA a Solo Italia, že suma 800 eur mohla zodpovedať zaplateniu niekoľkých rôznych poplatkov alebo prihlášok, že lehota dvoch mesiacov bola lehotou stanovenou právnou úpravou, ktorú nemohlo predĺžiť jeho finančné oddelenie, a že toto oddelenie nemohlo pripomenúť žalobkyni plynutie dvojmesačnej lehoty, pretože nemohlo vedieť, že ide o lehotu na podanie odvolania. Vo všeobecnosti nie je vecou finančného oddelenia, ktoré má navyše svoj vlastný informačný systém, aby vykonávalo takýto prieskum; okrem toho, aj keby si finančné oddelenie uvedomilo, že uvedená suma zodpovedá poplatku za odvolanie, neprislúchalo mu upozorňovať žalobkyňu na existenciu lehoty na odvolanie.

53 Napokon, pokiaľ ide o *restitutio in integrum*, ÚHVT na pojednávaní uviedol, že jeho uplatnenie nie je nijako vylúčené v prípade chybného postupu zástupcu; okrem toho, dva rozsudky súdu Spoločenstva nechávajú túto možnosť otvorenú.

54 Vedľajší účastník konania k tvrdeniam ÚHVT dodáva, že na prevodnom príkaze z 29. novembra 2002 bolo uvedené meno spoločnosti „OK SA", čo neumožňovalo

spájať tento príkaz so spoločnosťou Solo Italia Srl; ÚHVT okrem toho tvrdí, že zaslal výzvu na vysvetlenie zo 17. januára 2003 úplne inej spoločnosti, spoločnosti „Solo Italia Franca", ktorá má svoje sídlo vo Francúzsku, a nie v Taliansku.

55 Na záver vedľajší účastník konania uvádza, že okrem skutočnosti, že v zmysle článku 78 ods. 2 nariadenia č. 40/94 sa pre *restitutio in integrum* vyžaduje podanie písomnej žiadosti a zaplatenie príslušného poplatku v rovnakej lehote, takúto žiadosť nemožno predložiť z dôvodu, že uplynula jednoročná lehota.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

56 Podľa článku 59 nariadenia č. 40/94 sa odvolanie podáva v písomnej forme na ÚHVT do dvoch mesiacov odo dňa doručenia rozhodnutia.

57 Je potrebné uviesť, že v prejednávanej veci nebolo v tejto lehote ÚHVT zaslané žiadne podanie v tomto zmysle.

58 Aj keď sa podľa tohto článku odvolanie považuje za podané až po zaplatení poplatku za odvolanie, samotný prevod príslušnej sumy nemožno považovať za rovnocenný úkonu vyžadovanému týmto článkom.

59 Navyše, ani z právnej úpravy, ani z judikatúry nevyplýva, že by mal ÚHVT a predovšetkým jeho finančné oddelenie povinnosť upozorňovať prípadných odvolateľov pred odvolacím senátom na dôsledky nedodržania formálnych náležitostí stanovených nariadením č. 40/94.

60 Pokiaľ ide o *restitutio in integrum*, znenie článku 78 nariadenia č. 40/94 nevylučuje uplatnenie tohto pravidla v prípade chybného postupu zástupcu. Je však potrebné rešpektovať stanovené podmienky, predovšetkým tú, ktorá predpokladá, že bola preukázaná obozretnosť vyžadovaná okolnosťami [pozri, pokiaľ ide o pochybenie zástupcu prihlasovateľa, rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. júna 2001, Ruf a Stier/ÚHVT (Zobrazenie „DAKOTA"), T-146/00, Zb. s. II-1797, body 55 až 61].

61 V prejednávanej veci neboli dodržané podmienky stanovené v článku 59 nariadenia č. 40/94, tretí žalobný dôvod musí byť preto odmietnutý, v dôsledku čoho je potrebné zamietnuť žalobu v celom rozsahu.

O trovách

62 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania, ktoré vznikli ÚHVT a vedľajšiemu účastníkovi konania, v súlade s ich návrhmi.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (prvá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Žaloba sa zamieta.**

2. **Žalobkyňa je povinná nahradiť trovy konania.**

Cooke Labucka Trstenjak

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 31. mája 2005.

Tajomník

H. Jung

Predseda komory

J. D. Cooke